

мы прѣимущества надъ Ловчанскаго ; нъ ако са земе работата отъ странѣ на народната полза и съгласно съ сегашното положеніе на народа ни къмъ патріаршіята, везнитѣ повече натегватъ къмъ Ловчанскаго. Трѣбаше прочее да са прѣимсли добрѣ и да са направи избора по такъвъ начинъ, който повече да запазва честъта, интереситѣ и достолѣніето на народа. Да са избере Антимъ, мисляше ся да са отрѣчемъ съвѣмъ отъ онѣзи владыцы които направихъ послѣднитѣ движенія, да са отрѣчемъ и отъ самыѣ движенія ; а то бѣ като да правимъ смѣтки за патріаршіята, а не за насъ си ; то бѣше да оставимъ вратата на спогожденіето отворены ; то бѣше да изберемъ единъ челоуѣкъ, който не е припозналъ послѣднитѣ движенія, който може да са отрѣче отъ тѣхъ и който може да погледне на другитѣ ни владыцы като на извържены. Сичко това, разбира са, е прѣдположеніе, нъ прѣдположеніе основано на достовѣрность. Защо за Антима стоятъ онѣзи комисари, които сѣкога сѣ были наклони къмъ спогождене съ патріаршіята и готовы да го заключаватъ при удобенъ случай ? Защо [той са иска и подкрѣпя отъ онѣзи, които са протестувахъ срѣщу послѣднитѣ движенія ? Защо той мълча и не каза ни черно ни бѣло за тѣзи движенія, когато епархіята му са обади и веднажъ и дважъ и ги пріе и удобри ? Ако е направилъ това отъ неудобреніе, той незаслужва народното довѣріе. Той не е отъ народа, нъ отъ